

Ζαβιτζιάνος Μάρκος (Κωνσταντινούπολη 1884-Γενεύη 1923)

Σπούδασε ζωγραφική και χαρακτική στην Ακαδημία Καλών Τεχνών του Μονάχου (1906). Θεωρείται από τους πρωτεργάτες της νεοελληνικής χαρακτικής και φιλοτέχνησε μεγάλο αριθμό χαρακτικών, που προορίζονταν, κατά κύριο λόγο, για την εικονογράφηση βιβλίων. Ήταν μέλος της λογοτεχνικής «Συντροφιάς των Εννιά» στην Κέρκυρα. Τα χαρακτικά του (οξυγραφίες και ξυλογραφίες) είναι κυρίως περιγραφικά και αναπαραστατικά, αλλά ενέχουν συμβολικές προεκτάσεις.

Ζιάκα Μαρία (Πρέβεζα 1948)

Σπούδασε ζωγραφική στην Accademia di Belle Arti της Φλωρεντίας (1966-70), και συνέχισε τις σπουδές της στη ζωγραφική και τη χαρακτική στο Λονδίνο (1970-74). Στο έργο της η παράδοση του ρεαλισμού συναντά γόνιμα τις σύγχρονες κατακτήσεις της αφαιρετικής τέχνης, σε ένα αποτέλεσμα καθαρά προσωπικό.

Ζογγολόπουλος Γιώργος (Αθήνα 1903-2004)

Σπούδασε γλυπτική στην ΑΣΚΤ (1924-30) με δάσκαλο τον Θ. Θωμόπουλο. Το 1949, με υποτροφία της γαλλικής κυβέρνησης, μαθήτευσε κοντά στον γλύπτη M. Gimond στο Παρίσι. Ως υπότροφος του ΙΚΥ, μελέτησε στην Ιταλία γλυπτά καλλιτεχνών της Αναγέννησης. Εκτός από τη γλυπτική, ασχολήθηκε με τη ζωγραφική, αλλά και με την αρχιτεκτονική. Εργάστηκε στο Αρχιτεκτονικό Τμήμα του Υπουργείου Παιδείας (1930-40), όπου σχεδίασε πολλά σχολικά συγκροτήματα και εκκλησίες. Από τους σημαντικότερους εκφραστές των νέων τάσεων στη νεοελληνική γλυπτική του 20ού αιώνα, ύστερα από αξιόλογη θητεία στην ανθρωποκεντρική παραδοσιακών τεχνικών γλυπτική, διαμορφώνει σταδιακά ένα έργο σε άμεσο διάλογο με τον περιβάλλοντα χώρο, χάρη στην ευρηματική ενσωμάτωση της κίνησης αλλά και των στοιχείων του νερού και του ήχου στα γλυπτά του.